

er der jo en række risici i, og vi kan altså godt risikere, at det at tilnærme sig verdensmarkedspriserne på landbrugsprodukter vil føre til en voldsom strukturudvikling med meget store enheder i Danmark, hvis processen gribes forkert an både i EU og i Danmark.

Jeg er selvfølgelig helt enig med de ordførere, der har sagt, at det er en proces, og at det ikke er noget, man kan gøre fra den ene dag til den anden, men det vigtige er jo for det første, at man selv vil gøre det, for det andet, at man vil gå offensivt ud og kræve, at det bliver gjort, og for det tredje, at man vil gøre det i en sådan sammenhæng, at det letter optagelsen af de central- og østeuropæiske lande. Det er vores vigtigste prioriteringer.

I SF ser vi fire afgørende elementer i den omstillingsproces, som skal til:

For det første skal afviklingen af EU's støtte foregå over en række år. Så vil der være en chance for, at der kan etableres verdensmarkedspriser på fødevarer, for det har vi jo ikke i dag, og det er især vigtigt på korn. For den situation, vi har i dag, er jo en situation, hvor protektionisme og dumping på det såkaldte verdensmarked er to uheldige elementer i den måde, det fungerer på.

Det andet er, at miljøet skal prioriteres således, at støtten i overgangsperioden skal gives til fordel for miljøet. Man kan kalde det den pris, som resten af samfundet vil have betalt af landbruget for at give det støtte. Derfor skal al mængdestøtte fjernes og den eksisterende hektarstøtte ændres til en person- og miljøstøtte, som er til fordel for de mindre bedrifter, i stedet for som nu, hvor det er sådan, at jo større ejendommen er, jo større støtte gives der.

For det tredje skal støtteomlægningen følges op af en omfattende finansieringsreform her i landet, der skal indeholde et tilbud om en omlægning af gældsbyrden i landbruget ved, at det tilbydes en form for jordbrugerfondseje. Det er nemlig helt afgørende, at omkostningerne for den enkelte landmand sænkes i omstillingsprocessen. Og en anden ejerform og en finansieringsform, hvor det ikke er muligt at trække kapital ud af ejendommen og produktionsapparatet ved generationsskifte vil være den bedste sikring af produktionsapparatet for de næste generationer. Herved vil jordpriserne også kunne nå ned på det meget lavere niveau, som er nødvendigt.

Kun ved en sådan følgespolitik vil det være muligt at sikre opretholdelse af mange mindre

landbrug også i en fremtid, hvor vi kommer nærmere og nærmere verdensmarkedet, og det er det, vi kan gøre i Danmark, og det skal der også i EU-sammenhæng være plads til at gøre. Og hvis dét gøres, kan vi sikre, at mange ejendomme bevares, og at vi kan få det sociale aspekt med – som jeg også vedkender mig – at der skal bo almindelige mennesker på landet og ikke bare storkapitalister med svinebrug.

Og for det fjerde skal støtten til det økologiske landbrug naturligvis op på det niveau, som gælder for det konventionelle landbrug, og det bør det komme allerede fra i dag og naturligvis i hele overgangsperioden.

Nogle ganske få ord om fiskeripolitikken:

Her er støtten helt anderledes lav, og den bør klart koncentreres til at tjene miljømål samt alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at få fiskerikapaciteten ned.

World Watch Institutes årbog for 1996 nævner, at der i verden i dag eksisterer både kroge, net og skibe til at fange dobbelt så mange fisk, som der faktisk er til rådighed i verdenshavene, og resultatet er jo givet på forhånd: overfiskning med risiko for decideret økologisk sammenbrud, i virkeligheden også i Nordsøen, selv om der er nogle, der tror, det nok kun er tilfældet langt borte. Næh, det er faktisk også tilfældet tæt herved.

Vi håber, at debatten i dag kan føre os så langt, at næste gang vi skal diskutere dette her, bliver det på baggrund af et konkret udspil fra den danske regering – som partierne kan tage udgangspunkt i – om, hvordan Danmark går på banen med hensyn til ændringer af EU's landbrugspolitik efter nogle klare politiske prioriteringer. Så har vi også en chance for at få dem igennem i EU, og så kan vi følge det op med en fornuftig reform af hele finansieringen af landbruget og med nye ejerformer – jordrentebrug, jordbrugerfond kalder vi det i SF. Det vil være sådan en strategi, vi skal følge.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Så sad man her og blev så glad for hr. Steen Gades tale om, hvordan vi skulle afvikle alle disse støtteordninger og lignende, indtil hr. Steen Gade kom til det centrale punkt: Men hvis vi taler om det økologiske, skal vi i hvert fald sikre, at der kommer lidt mere støtte!

Hvordan mener hr. Steen Gade, det hænger sammen? Er det sådan, at SF mener, man skal blive ved med at give støtte til det økologiske,